

Λίγα λόγια για τον Χρήστο...

Με τον Χρήστο Ερκέκογλου...

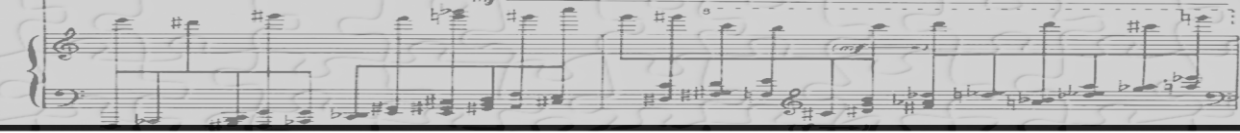
γνωριστήκαμε μέσα στο 1995. Ήταν τότε που με μια ομάδα μουσικοπαιδαγωγών, μουσικών, μουσικόφιλων βρεθήκαμε και αρχίσαμε να οδεύουμε προς την ίδρυση του Κρουστόφωνου... κάτι που συνέβη επίσημα το 1996, με τον Χρήστο να αποτελεί ένα από τα βασικά ιδρυτικά, διοικητικά και καλλιτεχνικά, στελέχη του Κρουστόφωνου. Οι πυρετώδεις πρόβες που ακολούθησαν οδήγησαν στην ολοκλήρωση της πρώτης μας καλλιτεχνικής παραγωγής, «Ο Πέτρος... και ο λύκος;», που έκανε επίσημη πρεμιέρα τον Ιανουάριο του 1997 στην Υδρόγειο (νυν Block 33, Θεσσαλονίκη).

Ο Χρήστος από την αρχή ήταν από τους πολύ σημαντικούς παράγοντες στην καλλιτεχνική δράση της ομάδας. Μεγαλοπρεπής και μεγαλειώδης, με τη λεβεντιά του, τη δοτικότητα, το χαμόγελο, το χιούμορ, τον ενθουσιασμό, με την απέραντη δημιουργικότητα και το ταλέντο που τον διέκρινε. Ταξιδέψαμε σε πολλά μέρη της Ελλάδας τότε, παρουσιάζοντας το παραπάνω έργο και πάντα ήταν από αυτούς, μέσα στην ομάδα, κάτι που το ένιωθες συνεχώς, μια κινητήρια δύναμη με αμεσότητα και αποφασιστικότητα.

Στη συνέχεια, μέσα στο 1997, με έναν άλλο, μεγαλύτερο σε αριθμό, πυρήνα μουσικοπαιδαγωγών -εκ των οποίων κάποιοι ήταν κοινοί με αυτούς του Κρουστόφωνου- προχωρήσαμε στην ίδρυση της Ελληνικής Ένωσης για τη Μουσική Εκπαίδευση (Ε.Ε.Μ.Ε.). Βρεθήκαμε και εκεί συνοδοιπόροι με τον Χρήστο. Πολύτιμη η συμβολή του και στην Ε.Ε.Μ.Ε., με την αστείρευτη ενέργειά του, όπου στα πρώτα δύο Συνέδρια της Ένωσης (1998 και 2000) ήταν από τα πολύ δυναμικά στελέχη των Οργανωτικών Επιτροπών των Συνεδρίων, ενώ παράλληλα συμμετείχε και στο καλλιτεχνικό πρόγραμμα των Συνεδρίων με το Κρουστόφωνο.

Ακολούθως, την τριετία 2000-2003, ως πρόεδρος της Ε.Ε.Μ.Ε., είχα τη μεγάλη χαρά και τύχη να τον έχω αντιπρόεδρο. Έναν καταπληκτικό συνεργάτη. Ήταν η εποχή που πλέον η Ε.Ε.Μ.Ε. είχε εδραιωθεί ως μια Επιστημονική Ένωση που με τις πολύπλευρες και δυναμικές δραστηριότητές της, και με τη μεγάλη απήχηση που είχε, δρώντας μέσα στο μέχρι τότε φτωχό μουσικοπαιδαγωγικό τοπίο της χώρας, πολύ σύντομα το άλλαξε συθέμελα. Ήταν τότε, που μαζί με τον Χρήστο κάναμε και ένα υπέροχο ταξίδι στον Βόλο για να συναντηθούμε και να δουλέψουμε με τα μέλη της τοπικής Οργανωτικής Επιτροπής του 3ου Συνεδρίου της Ε.Ε.Μ.Ε. (2002), το οποίο στέφθηκε με πάρα πολύ μεγάλη επιτυχία γιορτάζοντας τα πέμπτα γενέθλια της Ένωσης.

Στο επόμενο ΔΣ (2003-2006) ήταν ταμίας της Ε.Ε.Μ.Ε., όπου και πάλι η προσφορά του ήταν σημαντική και σε αυτόν τον ρόλο. Περνούσαν τα χρόνια, τα εργαστήρια οι ημερίδες και τα συνέδρια διαδέχονταν το ένα το άλλο και ο Χρήστος ήταν εκεί... Σημαντικούς ρόλους έπαιξε και στις Οργανωτικές Επιτροπές του 4ου (2005) και του 5ου (2007) Συνεδρίου της Ένωσης, δίδαξε σε εργαστήρια κρουστών στο πλαίσιο των συνεδρίων, ενώ παράλληλα συνεισέφερε διαχρονικά και στα έντυπα της Ένωσης αρθρογραφώντας.

Το 2010 ταξιδέψαμε στο Πεκίνο, στο 29ο Συνέδριο της Διεθνούς Ένωσης για τη Μουσική Εκπαίδευση (ISME), για την ανάληψη της διοργάνωσης του 30ού Συνεδρίου της στη Θεσσαλονίκη το 2012. Και εκεί, στο Πεκίνο, στην τελετή λήξης του Συνεδρίου, ηγούμενος της Μπάντας Δρόμου του Κρουστόφωνου, ο Χρήστος έδωσε μαζί και με όλη βέβαια την ελληνική αποστολή, το στίγμα για το τι θα ακολουθούσε στο Συνέδριο της Θεσσαλονίκης...

Δύο χρόνια αργότερα, όντας μέλος της μεγάλης Οργανωτικής Επιτροπής του ISME 2012 -εκτός της μεγάλης προσφοράς του σε αυτήν- πρωτοστάτησε με το νταούλι του και στην τελετή έναρξης και στην τελετή λήξης. Εικόνες που θα μείνουν χαραγμένες για πάντα στο μυαλό... Τι να πρωτοθυμηθώ... τι να πρωτοαναφέρω...

Και συνέχιζαν να περνούν τα χρόνια, βρισκόμασταν μεν πιο αραιά λόγω συνεχώς αυξανόμενων υποχρεώσεων, αλλά όταν βρισκόμασταν ήταν όπως πάντα...το παλικάρι που ήξερα. Περάσαμε και μοιραστήκαμε στιγμές υπέροχες, γεμάτες μουσικές και τραγούδια και γλέντια και χαρές και επιτυχίες!

Μία από αυτές τις στιγμές, ήταν και όταν ξαναβρεθήκαμε και τραγουδήσαμε στον καινούριο πολυχώρο που άνοιξε, την παραμονή πρωτοχρονιάς του 2020 ...μια μεγάλη αγκαλιά... μια μεγάλη καρδιά... ένα μεγάλο χαμόγελο... και κάναμε καινούρια σχέδια και όνειρα και για άλλες συνεργασίες για επερχόμενα live, κ.λπ.

Όμως το 2020 που μπήκε εκείνο το βράδυ, είχε αλίμονο άλλα σχέδια...δεν ήταν μόνο η πανδημία και τα επακόλουθα που έφερε... χτύπησε και τον Χρήστο... και πριν κανείς το καταλάβει... μετά από κάποιους μήνες... αγωνίστηκε αλλά η μάχη ήταν άνιση...

Ακόμα και τώρα, δεν μπορώ να το πιστέψω, να το συνειδητοποιήσω, να το αποδεχτώ. Σκληρό και άδικο το πλήγμα... τεράστια η απουσία... του φίλου, του συνεργάτη, του συνοδοιπόρου... Από την άλλη, νιώθω τυχερός και περήφανος συνάμα... και θα μείνουν μαζί μου οι πανέμορφες αναμνήσεις και τα συναισθήματα! Το έργο του, η αγάπη του για τη μουσική, η καλλιτεχνική και παιδαγωγική του παρουσία διαπότισε γενιές μαθητών, μουσικών και συνεργατών και συνεχίζεται μέσα από αυτούς.

Δεν θα υπάρξουν ποτέ, όμως, κανενός είδους λόγια που να είναι αρκετά για να περιγράψουν τον Χρήστο...

*Πολύβιος Ανδρούτσος
Επίτιμος Πρόεδρος της Ε.Ε.Μ.Ε.
Μουσικοπαιδαγωγός
Ειδικό Εκπαιδευτικό Προσωπικό
Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης*